

incondicional de sus opciones temporales, sin tener en cuenta la autonomía de lo temporal y el legítimo pluralismo.

Es necesario prestar atención a este fenómeno reaparecido entre nosotros y no hacerle el juego creyendo que se trata de defender a la Iglesia. Cualquier extremismo, sea del signo que fuere, con el pretexto de fidelidad a una Iglesia idealizada del pasado o del futuro, de hecho mina la unidad, el prestigio y la comunión de la Iglesia real y concreta; siembra la confusión en el pueblo, discrimina a los pastores legítimos no con criterios evangélicos y conciliares, sino con la medida de un ideario político.

Bien está que la Iglesia haya de ser blanco de contradicción entre los hombres. Pero dejémosla que lo sea por predicar el Evangelio y su doctrina social indiscriminadamente a todos, por querer llevar adelante con entusiasmo el programa pastoral de apertura a todos los hombres, por querer dialogar con creyentes y ateos, para poder anunciar a todos a un Cristo que no hipotecó su mensaje universal a ningún grupo ni a ningún pueblo, que no se identificó con ningún ideario político y que se acercó por igual a justos y pecadores".

ASAMBLEA CONJUNTA DE OBISPOS Y SACERDOTES

OBSERVACIONES AL DOCUMENTO DOCTRINAL

MADRID.— El cardenal Quiroga Palacios, Presidente de la Comisión Episcopal del Clero, ha encargado a las Facultades de Teología y a los Institutos de Pastoral, de España, que con motivo de la Asamblea Conjunta de obispos y sacerdotes hagan un estudio sobre la teología del sacerdocio ministerial, teniendo como referencia el documento "I", titulado "Significación del Sacerdocio Ministerial", preparado por la propia Comisión Episcopal del Clero y que, como se sabe, servirá de hipótesis de trabajo en la referida Asamblea. Por otra parte, a petición de varios obispos, el Presidente de la Comisión Episcopal para la Doctrina de la Fe ha encargado a consultores y teólogos españoles algunos estudios, como aportación crítica-constructiva al mismo documento. Aparte de estos informes, varios grupos de teólogos y escrituristas han hecho ya distintas observaciones a dicho documento, en las que aluden a algunas bíblias y doctrinales de las que, según su criterio, adolece el documento-hipótesis.

MEJORAN LAS RELACIONES ENTRE CATOLICOS Y ANGLICANOS DE LATINOAMERICA

BOGOTA.— Los católicos y los anglicanos de Latinoamérica están intentando aprender más unos de otros y ayudarse mutuamente en la tarea de elevar las condiciones de vida del continente. Un paso adelante en este esfuerzo lo constituirá la próxima reunión, desde el 9 al 14 de febrero, de 20 delegados de ambas Iglesias. Uno de los organizadores de la conferencia y portavoz del CELAM ha hablado de señales esperanzadoras de éxito en las relaciones entre la Santa Sede y la Iglesia anglicana. El esfuerzo ecuménico es nuevo en un continente donde, hace sólo una década, la mayoría católica despreciaba las actividades misioneras protestantes como una intrusión. Pero el CELAM, en febrero de 1970, inició unas relaciones más cordiales con los organismos no-católicos. Los anglicanos tenían una posición de prioridad a los ojos de los ecumenistas latinos y respondieron inmediatamente.

La próxima reunión de febrero, además de extender el conocimiento mutuo, tratará de problemas prácticos relativos a la labor misional, estudios comunes de los factores y desafíos de cambios en Latinoamérica y programas de desarrollo. En Latinoamérica, los católicos llegan a unos 210 millones de 250 millones de personas. Las cifras de anglicanos no se conocen. Los grupos anglicanos patrocinados por las iglesias episcopalianas de los Estados Unidos son activos en Colombia, Ecuador, México y América Central. Los anglicanos de los países del Caribe tienen apoyo principalmente de Gran Bretaña.

El Personatge de la Setmana

Un fet, millor dit, un judici, és el que aquests últims dies ocupa l'atenció de l'actualitat internacional. Com segurament sabreu, una noia negra, militant dels "Black Panthers", ha de ser jutjada per un tribunal dels Estats Units. El fet pel qual ha de ser jutjada, ha estat degudament airejat i comentat per la premsa i per tant no cal que ho repetim. Em sembla que és més interessant, pel altra banda, escriure i remarcar la personalitat d'aquesta noia que per ara, és el centre del fet i és la que manté a l'expectativa els ambients polítics internacionals.

Angela Davies, que aquest és el nom d'aquesta noia, té vintisis anys. Es negra —d'altra manera no seria militant dels "Black Panthers"— bonica i sobretot intel·ligent. Les informacions afegien que a més és comunista, i deixeble —una de les més brillants—, del professor Marcuse, (l'apòstol de la revolució dels joves). Fou, així mateix, durant un temps, professora auxiliar de Filosofia de la Universitat de "Los Angeles". I aquí és on resideix el veritable interès que està promovent el judici d'aquesta noia. Una noia cultivada, intel·ligent i una brillant personalitat del moviment negre dels Estats Units, demostració de tot això, és que tant els seus companys de càtedra, com els seus deixebles, estan d'acord a l'afirmar que les seves lliçons i la seva dedicació a l'ensenyança i així mateix els seus grans coneixements, la feien una professora excepcional i de gran esdevenidor. Ara, tot sembla perdut, per aquesta noia acusada d'assassinat, sagrestament i conspiració criminal.

Està clar, que segons les lleis nordamericanes, la culpabilitat d'una d'una persona no queda definida i determinada fins que ha estat totalment demostrada amb contundents proves. Però sigui culpable o no, el cert és que Angela Davies, és el centre d'atracció entorn del qual giren les diverses opinions a favor i en contra d'aquesta organització "revolucionària" negra que malgrat tot, s'està fent forta i poderosa dintre el sistema, dintre la vida política nordamericana. El margina-

ment dels negres, l'escassa atenció —per part de l'administració Nixon i abans d'en Johnson— als greus i urgents problemes de la població negra dels Estats Units, són els que donen força i vitalitat a aquest moviment —als Black Panthers— que per mitjà de la violència i el radicalisme volen canviar —jo diria que utòpicament— una societat que encara avui els margina. Angela Davies, és un clar exponent de la lluita a què estan sotmesos, per a fer valer tots els seus drets. Si abans eren una minoria els que s'agrupaven dins aquest moviment radical, avui podem veure que la seva influència s'estén cada dia més, dins totes les escales socials. I tornem a l'exemple de l'Angela Davies, (Universitària, intel·ligent, etc.) que s'ha radicalitzat en la seva postura, en la seva manera de pensar i adopta la violència com a únic mitjà possible per a lograr la reivindicació d'uns drets que els són propis i pels quals lluiten (encara que sigui equivocadament en la forma).

Sens dubte, doncs, que el procés de l'Angela Davies, és convertirà per la personalitat de l'acusada, en el procés més apassionat de l'any

Acabem amb unes paraules de la pròpia Angela Davies, que va pronunciar en el transcurs de l'Audiència celebrada fa pocs dies i que són, en certa manera, una exposició dels seus pensament i de la seva postura:

"Em trobo davant aquest tribunal com un víctima d'una conspiració política que en comptes d'indicar la meva culpabilitat, senyala l'Estat de Califòrnia com agent de repressió política". Més endavant quan va sol·licitar se li concedís permís per prendre part de la seva pròpia defensa va dir: "Un sistema de justícia que iondemna virtualment al silenci a la persona que més pot perdre, semblaria anas contra les seves pròpies intencions".

Aquesta és i així és Angela Davies, una noia que es el centre de l'atenció internacional.

MONTSERRAT M.